

Dr. Simon Pál

c. egyetemi tanár, a kémiai tudomány kandidátusa

1929-ben született Miskolcon.

Vegyésmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte, száma: 823.

2002-ben arany oklevelet kapott.

1952 októberétől a Légierő Parancsnokság üzemanyag laboratóriumában mérnök főhadnagyként teljesített szolgálatot. A repülőgépek üzemanyag ellátásával foglalkozó személyek oktatásával és továbbképzésével, valamint a repülőgép üzemanyagok minőségének ellenőrzésével foglalkozott. 1955 szeptemberétől aspiráns volt a moszkvai Lomonoszov Intézetben. Kandidátusi disszertációját 1959-ben védte meg. 1959-től a MÁFKI-ban kutató mérnökként, majd igazgató helyettesként dolgozott. 1962-ben kinevezték a Százhalombattán épülő Dunai Kőolajipari Vállalat igazgatójának. A vállalat feladata volt a tervek elkészítése, a technológiai eljárások és berendezések megvásárlása, az elkészült termelő és kisegítő berendezések üzembe helyezése, az ezekhez szükséges kiszolgáló személyzet betanítása és a termelés megszervezése. 1968-ban c. egyetemi docens címet adományoztak részére. 1973-ban kinevezték az Országos Kőolaj és Gázipari Tröszt vezérigazgatójának. 1974-ben nehézipari miniszterhelyettesnek nevezték ki, 1975-ben megválasztották nehézipari miniszternek. A VVE javaslatára 1980-ban c. egyetemi tanár címet adományoztak részére. 1981-től nagykövetként dolgozott Belgrádban. 1985-től a Prodinform Műszaki Tanácsadó Vállalat vezérigazgatója volt. 1989 januárjától tagja volt a Magyar Kémikusok Lapja szerkesztő bizottságának, 1989 márciusától a GTE Ipari Minőségi Klub alelnöke. 1990-ben ment nyugdíjba.